

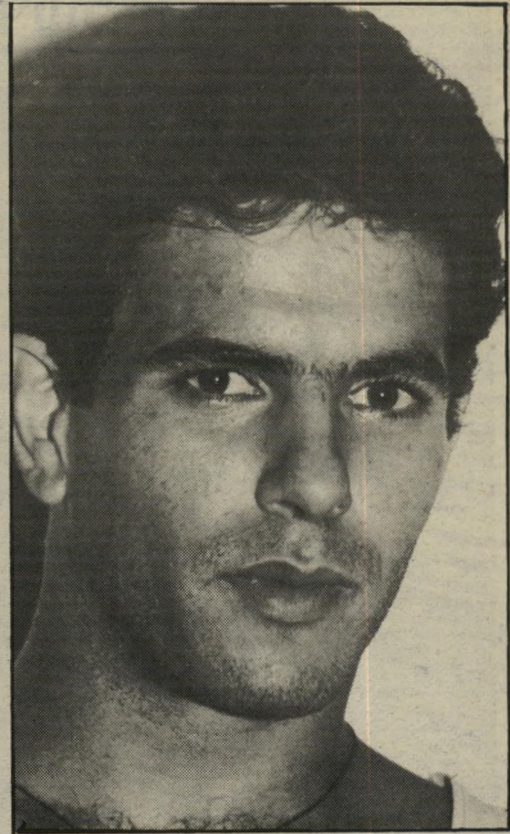
בני שליטא:

**„את שטח ע
יש להחזיר לפלאחים!“**

מיכאל קליינר:

**„בזכותי יש סנאטור
שחומך בעמדות הליכוד!“**

ג'וליאנו מר:

**„ביום העצמאות אני
מזדהה עם העם השני!“**

בגליל סוערות הרוחות. הרקע: הודעתו של השר עזר וייצמן שצה"ל יחזיר את שטח האש מס' 9. בלב הגליל, לבעלי החוקים. שאיבדו אותו לטובת אימונים צבאיים עוד בתקופת המנדט. מתנחלים יהודיים בסביבה מתרעמים על-כך שלראשונה בתולדות הציונות מחזירים שטחים במדינת-ישראל לערבים. על-כך זעם אף השר אריאל שרון. כשפגש בוייצמן בלישכת ראש-המשלה. פניתי לראש המועצה המקומית מנחמיה. בני שליטא. איש הליברלים ונץ ידוע, וביקשתי לדעת מה דעתו על העניין. אמרו לי שהוא חושב אחרת. ושמתני לשמוע ממנו כמה דברים שיתעו אפילו את ניצי מיפלגת-העבודה. לגבי שטח 9, שהוא שטח אש צה"לי, רק צה"ל צריך לקבוע. אם אכן השטחים מיוזמים, ואין צורך בהם מבחינה ביטחונית — יש להחזיר אותם לפלאחים, שלהם שייכות האדמות. אני רק מרוגז על וייצמן.

מרדכי: אין צורך בפטפטת מיותרת. אפשר היה לעשות זאת בשקט, ולהחזיר למי שמגיע לו את האדמות.
השאלה המתבקשת היא: מה הלאה?
זה בפירוש איננו תקדים. לעומת זאת, אינני רואה בשטח 9 עניין של ציונות.
איקרית ובררעם — מה איתם?
אם אכן הופרה הבטחה שניתנה להם על-ידי מי שלא היה מוסמך להוציאם מכפרם, ברור שצריך לכבד הסכמים ולתת להם לשוב.
עמדתך מפתיעה אותי!
מרדכי: אני בפירוש בעד פיתוח הגליל, תוך שילוב כל מי שחיים בו

מיכאל קליינר אומנם כבר איננו ח"כ, אבל הוא עושה כותרות בארצות-הברית. גזרעיתון של „ווינגטון פוסט“ מלמד, כי שישה סנאטורים אמריקאים, בראשותו של ג'סי הלמס, איש הימין, הודיעו לנשיא רונלד רגן על תמיכתם בעמדה המתנגדת לכל נסיגה מהגדה המערבית, גם תמורת הסכם-שלום. קליינר הוזכר בכתבה כמי ששיכנע את הלמס.

מכיוון ששרי-החוץ מתנגד ליוזמות-חוץ פרטיות — כמו בפרשת נסיעתו של עזר וייצמן למצריים — שאלתי את קליינר אם הוא קיבל אישור מראש. הודעתי לו על הנסיעה, כשנה שעברה, ודיווחתי לו על תוצאותיה. אמרתי לו שלמאמץ-ההסברה הישראלי יש לנצל כל אחד, אפילו את יוסי שריד — אם הוא יכול להשפיע, בדרך שלו, על בעלי עמדות קרובות מעבר לים.

מרדכי אתה חושב שזהו הישג?
כי בזכותי יש לליכוד סנאטור אחד, התומך בעמדה המדינית שלנו ביהודה ושומרון. אפילו את הנרי ג'קסון לא הצליחו לשכנע שיתמוך בעמדות הליכוד.
והצלחת אולי משום שסגן שרי-החוץ, יריבך, רוני מילוא, נכשל?
אני הקדמתי אותו.

איך שכנעת את הלמס?
תמכתי במדיניותו במרכז-אמריקה, והסברתי לו מה הקשר בין מרכז-אמריקה והמזרח התיכון. במלחמת-לבנון הוא הציע ניתוק יחסים עם ישראל. עתה הוא הבין שלנו, לשמרנים בכל העולם, יש לשון משותפת.
ובכל זאת, אתה מחוץ לכנסת?
זמנית. עתה, כמועמד הליכוד למועצת פועלי תל-אביב, כל-כולי קודש לענייני פועלים.

ערב יום העצמאות ה-37 פניתי למישהו שתולדות חייו הקצרים מציגים את הטרגדיה בארץ הזאת. המדובר בשחקן-הקולנוע החיפאי ג'וליאנו מר. הוא בן לאם יהודיה, ארנה מר, ולאב ערבי, סליבה חמיס. שניהם פעילי רק"ח בתקופות שונות בחייהם.
שאלתי את מר בן ה-26, יהודי על-פי ההלכה ששירת בצה"ל, מה אומר לו החג, הבא עלינו לטובה השבוע. מר השיב ללא היסוס:

יום העצמאות איננו החג שלי.
מרדכי: בעיקרון, אינני משתייך לשום עם. אבל היום המיוחד הזה מזכיר לי את הורחתי עם העם השני ותיזכורת לחוסר-העצמאות שלו, של העם הפלסטיני. העצמאות שלי היא דבר מובן מאליו, ואין סיבה לחגוג.
אולי בעייתך היא בעיית זהות?
אולי.
אילו היו לעם השני זכויות שוות, מה אז?
או היתה לי סיבה למסיבה.
ובינתיים?
ככל שהמתח עולה, זה רק מוכיח שצורת החשיבה שלי ובחירת דרכי מוכיחה את עצמה. לא להודות עם עם, דת או גזע.
איך תבלה ביום העצמאות?
זה כבר תלוי בחברה שלי, ובמה שהיא תרצה לעשות.